

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Labing-Anim

Ang Pangwakas na Pagsubok: Pag-unawa sa Simbolismo ng Roma at sa Tatluhang Paglalapat ng Propesiya

Jeff Pippenger
2024-09-04

Yaong nasa maling panig ng pangwakas na kontrobersiya hinggil sa sagisag ng Roma ay sumasandig sa isang maling paglalapat ng prinsipyong tatluhang paglalapat ng propesiya, sapagkat iminumungkahi nila na ang tatlong Roma ay tinutukoy ng tatlong batas-Linggo noong mga taon 321, 538, at ng nalalapit na batas-Linggo sa Estados Unidos. Sa paggawa nito, naglalagay sila ng maling pagkiling sa panuntunan at sa kasaysayang propetiko na kanilang pinili, gaya rin ng naganap sa kontrobersiya hinggil sa apat na insekto sa aklat ni Joel. Ang apat na salinlahi, na sinusundan ng apat na mangwawasak na insekto, na binabanggit sa unang anim na talata ng Joel, ay tumatalakay kung paano ang bayan ng Diyos ay unti-unting nililipol sa loob ng apat na salinlahi, at na ang paglilipol na iyon ay naisakatuparan sa pamamagitan ng pagtanggap ng Adventismo sa teolohiya ng Roma at ng apostatang Protestantismo.

Sa kasalukuyang kontrobersiya, yaong nagsisikap na gamitin ang Batas ng Linggo upang bigyang-kahulugan ang tatlong Roma ay iniwasan ang katotohanang sa katunayan ay may apat na Batas ng Linggo na tinutukoy sa salitang propetiko ng Diyos, at na ang taong 321 ay kumakatawan sa nalalapit na Batas ng Linggo sa Estados Unidos, at ang Batas ng Linggo noong 538 ay sumasagisag sa Batas ng Linggo na ipatutupad sa lahat ng mga bansa sa sanlibutan. Ang apat na Batas ng Linggo ay hindi tumutukoy sa tatlong Batas ng Linggo, lalo na kapag ang ikatlong paglitaw sa tatluhang aplikasyon ng propesiya ay kumakatawan sa pangwakas na katuparan. Ang nalalapit na Batas ng Linggo sa Estados Unidos ay hindi ang pangwakas na Batas ng Linggo; sa katunayan, ito ang nagmamarka ng pasimula ng isang serye ng mga Batas ng Linggo habang paunti-unting tinatanggap ng bawat bansa sa daigdig ang tanda ng awtoridad ng kapapahan.

Ang mga napukaw noong Hulyo 2023 ay kinakailangang maunawaan na ang propetikong pagsubok na humaharap sa kanila ay nagaganap sa panahon ng pagbubuhos ng Espiritu Santo, at na sa pagbubuhos na iyon ang isang uri ay tumatanggap ng “langis,” at ang kabilang uri ay tumatanggap ng “makapangyarihang pagkalinlang.” Ang pangunahing paglalarawan ng mga tumatanggap ng makapangyarihang pagkalinlang ay nasa mismong kabanatang kinaroroonan ng pariralang “makapangyarihang pagkalinlang,” at sa kabanatang iyon, ang katotohanang alinman ay iniibig o itinatakwil ay ang katotohanang nagtatakda ng propetikong ugnayan sa pagitan ng paganong Roma at ng Roma ng Papa.

Ang kaugnayang propetiko sa pagitan ng 321 at 538 ay ipinakikita ng kaugnayang propetiko sa pagitan ng iglesya ng Pergamos at ng iglesya ng Thyatira. Sa mga huling araw, ang paganong Roma, na kinakatawan ng 321 at ng Pergamos, ay isang simbolo ng Estados Unidos, at ang Roma

ng Kapapahan, na kinakatawan ng 538 at ng Thyatira, ay isang simbolo ng Makabagong Roma.

Ang unang Roma ng taong 321 ay isang estadong may nag-iisang kapangyarihan, at ang ikalawang Roma ng taong 538 ay isang dalawahang kapangyarihan na kumakatawan sa pagsasanib ng simbahan at estado, na ang simbahan ang may kontrol sa ugnayan. Ang ikatlo at huling Roma, na siyang makabagong Roma, ay isang tatluhang kapangyarihan na binubuo ng dragon, ng hayop, at ng huwad na propeta.

Itinuro ni Pablo na ang hindi pagkaunawa sa ugnayang propetiko at pangkasaysayan ng Romang pagano (ang dragon) at Romang papal (ang halimaw) ay isang pagpapakita ng pagkapoot sa katotohanan, na nagdudulot ng matinding panlilinlang. Ang lahat ng mga propeta, kabilang si Pablo, ay lalong tuwirang tumutukoy sa mga huling araw; kaya't ang ugnayan ng dalawang kapangyarihan sa kapanahunan ni Pablo ay kumakatawan sa ugnayan ng tatlong kapangyarihan ng Makabagong Roma sa mga huling araw. Ang pagtatakwil sa ugnayang propetiko na 'bumubuo' sa tatluhang pagkakaisa ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta sa mga huling araw ay pagtitiyak ng matinding panlilinlang para sa iyong sarili.

Ang sariling pagpapaliwanag ni Uriah Smith tungkol sa hari sa hilagaan ay kumatawan sa isang "sanhi" na nagbunga ng isang "epeкто." Ngunit ang pangkat na nasa maling panig ng mga kontrobersiya hinggil sa Roma ay partikular na tinukoy bilang hindi nakakayang mangatwiran mula sa sanhi tungo sa epeкто. Hindi nakita ni Smith na ang kaniyang maling paglalapat ng hari sa hilagaan ay magbubunga ng isang propetikong plataporma na magtutulak sa kaniya na mali rin ang kaniyang pagpapakahulugan sa ikaanim na salot, kung saan may babala hinggil sa pag-iingat o pagkawala ng kasuutan ng katuwiran ni Cristo.

Gaya ng diin ni Pablo sa Ikalawang Tesalonica, binibigyang-diin din ni Juan, sa kabanata labing-anim ng Apocalipsis at sa ikaanim na salot, ang pangangailangang maunawaan kung sino ang tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon. Ang maling paglalapat ni Smith hinggil sa hari sa hilagaan ay nagpapatotoo sa kawalan ng kakayahang ilapat nang wasto ang mga tipo at antitipo.

Hindi nagawa ni Smith, o kaya'y ayaw niya, na ilapat ang prinsipyong buong tindi at linaw na inilahad sa mga sinulat ni Pablo: na ang literal bago ang kapanahunan ng krus ay kumakatawan sa espirituwal pagkaraan ng kapanahunan ng krus. Kapag ang prinsipyong ito ay sinusunod nang maingat at wasto, madaling maipakikita na ang "hari sa hilaga" ay isa sa maraming sagisag na kumakatawan sa espirituwal na "hari sa hilaga" sa mga huling araw. Higit kaysa kaninuman, ang mga Seventh-day Adventist ay dapat na nakaaalam na isa sa mga pangunahing balangkas na kinasasaligan ng propesiya ay ang tunggalian sa pagitan ni Cristo at ni Satanas. Si Cristo ang tunay na Hari sa Hilaga, at si Satanas ay patuloy na nagsisikap na ipamalas ang sarili bilang huwad na Hari sa Hilaga.

Isang Awit at Salmo para sa mga anak ni Korah. Dakila ang Panginoon, at lubhang karapat-dapat purihin sa lunsod ng ating Diyos, sa bundok ng kanyang kabanalan. Maganda sa kinalalagyan, kagalakan ng buong lupa, ang Bundok ng Sion, sa mga panig ng hilaga, ang lunsod ng Dakilang Hari. Ang Diyos ay kilala sa mga palasyo nito bilang kanlungan. Mga

Awit 48:1-3.

Ang mga pagsisikap ni Satanas na gayahin nang huwad ang tunay na Hari ng Hilaga ay kinabibilangan ng paggamit sa Papa ng Roma bilang kanyang kinatawang makalupa. Si Satanas ang Antikristo, at gayundin ang Papa ng Roma, na siyang kinatawan ni Satanas sa kanyang gawaing panlilinlang.

Upang masiguro ang mga pakinabang at karangalang makamundo, ang iglesia ay naakay na hanapin ang pabor at suporta ng mga dakila sa lupa; at, yamang sa gayo'y itinakwil niya si Cristo, siya'y napahinuhod na ipagkaloob ang kaniyang katapatan sa kinatawan ni Satanas—ang Obispo ng Roma. *The Great Controversy*, 50.

Sa pagkakahati-hati ng kaharian ni Alejandro Magno, si Seleucus Nicator ang naging unang hari sa hilaga sa kasaysayang inilalarawan sa Daniel kabanata labing-isa. Ang kanyang ama na si Antiochus ay naging isang maimpluwensyal na pinuno sa kaharian ni Alejandro, at ang anak niyang si Seleucus ay itinalagang “satrap” ng Babilonia. Ang “satrap” ay isang gobernador, at nang matiyak ni Seleucus ang kapangyarihan sa tatlo sa apat na heograpikong rehiyong bunga ng pagkakahati ng kaharian ni Alejandro, siya ay naging hari sa hilaga.

Ang sariling interpretasyon ni Smith at ang pag-iwas niya sa mga tuntunin ng balarila ay nagbunsod sa kanya na ipalagay na ang mga panghuling kapangyarihang bumubuo sa konpederasyon ng kasamaan ni Satanas sa mga huling araw ay inilarawan sa propesiya bilang mga literal na kapangyarihan, hindi mga espirituwal na kapangyarihan. Kaya't hindi niya nakita na si Seleucus Nicator, bilang unang hari ng hilaga, na gobernador ng Babilonia, ay, ayon sa kahingian ng propesiya, kumakatawan sa panghuling espirituwal na hari ng hilaga na siyang kapangyarihang kumokontrol sa makabagong espirituwal na Babilonia.

At dumating ang isa sa pitong anghel na may pitong prasko, at nagsalita sa akin, na sinasabi, Halika rito; ipakikita ko sa iyo ang hatol sa dakilang patutot na nakaupo sa maraming tubig: Na sa kaniya nakiaapid ang mga hari sa lupa, at ang mga naninirahan sa lupa ay nalasing sa alak ng kanyang pakikiapid. Kaya't dinala niya ako sa espiritu sa ilang: at nakita ko ang isang babae na nakaupo sa isang hayop na kulay iskarlata, na puno ng mga pangalang kalapastanganan, na may pitong ulo at sampung sungay. At ang babae ay nakadamit ng purpura at iskarlata, at ginayakan ng ginto at ng mga mahalagang bato at mga perlas, na may hawak na gintong kopa sa kanyang kamay na puno ng mga karumaldumal at ng mga karumihan ng kanyang pakikiapid: At sa kanyang noo ay nakasulat ang isang pangalan, HIWAGA, BABILONIA ANG DAKILA, INA NG MGA PATUTOT AT NG MGA KARUMALDUMAL NG LUPA. At nakita kong ang babae ay nalasing sa dugo ng mga banal, at sa dugo ng mga martir ni Jesus: at nang makita ko siya, lubha akong namangha. *Apocalipsis* 17:1-6.

Ang kapangyarihang namamahala sa Babilonia sa mga huling araw ay ang Simbahang Papal, at kaya't siya rin ang espirituwal na hari sa hilaga.

"Ang babae (Babilonia) sa *Apocalipsis* 17 ay inilalarawan bilang 'nakabihis ng kulay purpura at iskarlata, at pinalamutian ng ginto at mahahalagang bato at mga perlas, may hawak sa kaniyang kamay na gintong kopa na puno ng mga kasuklamsuklam at karumihan:... at sa

kaniyang noo ay nakasulat ang isang pangalan, Hiwaga, Babilonia ang Dakila, ang ina ng mga patutot.' Wika ng propeta: 'Nakita ko ang babae na lasing sa dugo ng mga banal, at sa dugo ng mga martir ni Jesus.' Higit pang ipinahayag na ang Babilonia ay 'yaong dakilang lungsod, na naghahari sa mga hari sa lupa.' Apocalipsis 17:4-6, 18. Ang kapangyarihang sa napakaraming siglo ay nagpapanatili ng mapaniil na pamamayani sa mga monarka ng Kristiyanidad ay ang Roma. Ang kulay purpura at iskarlata, ang ginto at mahahalagang bato at mga perlas, ay malinaw na naglalarawan ng karilagan at higit-pa-sa-makaharing karingalan na inangkin ng mapagmataas na luklukan ng Roma. At walang ibang kapangyarihan na maaaring totoong tawaging 'lasing sa dugo ng mga banal' gaya ng iglesyang yaon na gayon kalupit na umusig sa mga tagasunod ni Cristo. Iniaakusar din sa Babilonia ang kasalanan ng di-matuwid na pakikipag-ugnayan sa 'mga hari sa lupa.' Sa pamamagitan ng pagtalikod sa Panginoon, at pakikipag-alyansa sa mga pagano, naging patutot ang iglesyang Hudyo; at ang Roma, na dinungisan ang sarili sa gayunding paraan sa paghahanap ng suporta ng mga makamundong kapangyarihan, ay tumatanggap ng gayunding kahatulan." The Great Controversy, 382.

Ang gobernador ay ang hari, at ayon kay Isaias, ang hari ay isang kaharian at siya rin ang kabiserang lungsod ng isang kaharian.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mabubuag ang Efraim, anupa't hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatag. Isaias 7:8, 9.

Ayon sa patotoo ni Isaias, ang isang mag-aaral ng propesiya na nagising noong Hulyo 2023 sa isang makahulagang proseso ng pagsubok, kung nais niyang maitatag, ay dapat kilalanin ang makahulagang simbolismo ng "ulo." Kung hindi niya kinikilala at inilalapat ang simbolismo ng "ulo" kapag hinihingi ng pagkakataon, kung gayon ay hindi siya maitatag. Ang mga hindi sumasampalataya ay hindi maitatag, at samakatuwid tinutukoy ni Isaias ang dalawang uri ng mga sumasamba sa mga huling araw na alinman ay matatag o hindi matatag. Sila rin ang mismong dalawang uri na alinman ay may "langis" o walang "langis."

Isang pangkat na matatag at may langis ang tumatanggap ng mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi na nagsimulang mabuksan noong Hulyo 2023, o tumatanggap ng makapangyarihang pagdaraya na binanggit sa Ikalawang Sulat sa mga Taga-Tesalonica. Ang kanilang pagsubok ay ang pagbuo ng larawan ng halimaw, at ang paraan ng pagkakabuo ng halimaw, maging ang halimaw ng kapapahan noong Panahong Madilim man, o ang larawan nito na binuo ng Estados Unidos, o ang tatluhang pagkakaisa na umaakay sa sanlibutan patungo sa Armagedon. Kabilang dito ang pangangailangang kilalanin na ang "ulo," ang "hari," ang pinuno ng dalawa pang kapangyarihang bumubuo sa tatluhang pagkakaisa, ay ang kapangyarihan ng kapapahan.

Ang "ulo," ang kabisera ng Juda, ay ang Jerusalem, ang lungsod na pinili ng Panginoon upang ilagay ang Kaniyang pangalan doon.

At si Rehoboam na anak ni Solomon ay naghari sa Juda. Si Rehoboam ay apatnapu't isang taong gulang nang magpasimulang maghari, at siya'y nagharing labimpitong taon sa Jerusalem, ang lungsod na pinili ng Panginoon sa lahat ng mga lipi ng Israel, upang ilagay

doon ang kaniyang pangalan. At ang pangalan ng kaniyang ina ay Naamah, isang babaing Ammonita. 1 Mga Hari 14:21.

Sa dakilang tunggalian sa pagitan ni Cristo at ni Satanas, ang kabisera ni Cristo, kung saan Niya inilalagay ang Kanyang pangalan, ay ang Jerusalem, at ang huwad na katapat ni Satanas ay ang literal na lungsod ng Babilonia na kumakatawan sa espirituwal na Babilonia, yaong dakilang lungsod sa mga huling araw. Inilalagay ni Satanas ang kanyang pangalan sa ulo bilang huwad na katapat ng lungsod at kabisera ng Diyos. Ang haring naninirahan doon ay ang ina ng mga patutot na nakikiapid sa mga hari ng lupa. Ang ina ng mga patutot ay ang kapapahan, at ang kanyang mga anak na babae ay ang mga bumagsak na iglesyang Protestante; at sa mga ito, ang pangunahing bumagsak at tumalikod na iglesia ay ang mga tumalikod na Protestante ng Estados Unidos.

Ang mga apostatang Protestante ay kumakatawan sa Protestanteng sungay ng halimaw na mula sa lupa, at sila ay nakaugnay sa kanilang ina mula nang itinakil nila ang propetikong mensaheng inalisan ng selyo noong 1798. Ang kanilang katapat, ang Republikanong sungay, ay nakaugnay sa mga hari ng lupa sa pamamagitan ng kanilang ugnayan sa United Nations, ang sampung hari ng Apocalipsis labing-pito. Ang tatluhan unyon na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon ay kinakatawan ng ulo nito, kung saan nakalagay ang pangalan nito, at ang espirituwal na makabagong Roma ay espirituwal na makabagong Babilonya. Ang “ulo” nito ay ang kapangyarihang papal.

Ang una ay kumakatawan sa huli, at kung ilalapat mo man ang ikalawang kabanata ng Daniel, gaya ng ginawa ng mga Millerite, bilang kumakatawan sa apat na kaharian, o gaya ng naipahayag sa mga huling araw, bilang kumakatawan sa walong kaharian, ang unang kaharian ay ang literal na Babilonya. Ipababatid sa iyo ng mga Millerite na ang huli ay ang literal na Roma. Mapagpapalit na mga sagisag ang Babilonya at Roma, sapagkat sila ang una at ang huli sa isang linya ng propesiya.

Sa mga huling araw, ang unang kaharian, ang literal na Babilonia, ay kumakatawan sa ikawalo at huling kaharian, na siyang espirituwal na makabagong Babilonia, at gayundin ay espirituwal na makabagong Roma. Sa dalawang saksi na kinakatawan sa Daniel kabanata dalawa, ang Babilonia at ang Roma ay mapagpapalit na mga sagisag.

Kapag ang patutot ng kapapahan ay inilarawan na may pangalang nakasulat sa kaniyang noo na nagpapakilalang “Hiwagang Babilonya,” ito’y pagtukoy din sa “Hiwagang Roma.” Ang isang “hiwagang propetiko” ay kumakatawan sa isang katotohanang napakalalim anupa’t imposibleng maarok ang kalaliman ng katotohanang kinakatawan nito, lalo na kung wala ang impluwensiya ng Espiritu Santo. Ngunit ang isang “hiwagang bibliikal” ay nangangailangan din na ang anumang inihahayag na may kaugnayan dito ay maging isang kinakailangang pagkaunawa para sa mga nagsisikap na makapasa sa pagsubok. Ito ang dahilan kung bakit binibigyang-diin ng dalawang saksi sa Aklat ng Pahayag ang pangangailangang maunawaan ang makabagong Roma.

Narito ang karunungan. Ang may unawa ay bilangin ang bilang ng hayop; sapagkat ito’y bilang ng isang tao; at ang kaniyang bilang ay anim na raan at animnapu’t anim. Apocalipsis 13:18.

Nauunawaan ng "Karunungan" ang bilang ng hayop, na siyang bilang ng isang tao, na ang bilang ay anim, anim, anim. Ang "tao ng kasalanan" ang ulo ng hayop. Ang Karunungan ay isang katangian ng mga matatalinong dalaga sa mga huling araw, at ito rin ay sagisag ng mga nakauunawa sa pagdami ng kaalaman sa mga huling araw. Ang mga hindi nakauunawaan ay mga hangal na dalaga at sila ang mga masama. Ang "karunungan" hindi nila nauunawaan ay, ayon sa kahingian ng propesiya, dapat na nasa konteksto ng pangwakas na pagsubok na propetiko, sapagkat dito umiiral ang mga matatalinong dalaga at ang mga hangal na dalaga. Dapat nilang maunawaan ang "anim, anim, anim." Ang pag-iisip na may karunungan ay tinukoy din ni Juan sa mga huling araw sa Pahayag kabanata labimpito.

At narito ang kaisipang may karunungan. Ang pitong ulo ay pitong bundok na kinauupuan ng babae. At may pitong hari: bumagsak na ang lima, ang isa ay umiiral, at ang isa pa'y hindi pa dumarating; at pagdating niya, kailangang manatili siya sa isang maikling panahon. At ang hayop na dating umiiral, at ngayo'y wala na, siya ang ikawalo, at bahagi siya ng pito, at paroroon sa kapahamakan. Apocalipsis 17:9-11.

Ang "isip" na may karunungan upang maunawaan ang bilang na "anim, anim, anim," ay isang matalinong dalaga na nakamtan ang "isip ni Kristo".

Sapagkat sino ang nakababatid ng pag-iisip ng Panginoon upang turuan ang Panginoon? Ngunit taglay natin ang pag-iisip ni Cristo. 1 Corinto 2:16.

Ang pangkat ng mga matatalinong dalaga ay taglay ang kaisipan ni Cristo, at ang mga hangal at masasamang dalaga ay taglay ang kaisipan ng kaaway ni Cristo.

“Dumating na ang panahon upang ang tunay na liwanag ay magningning sa gitna ng kadilimang moral. Ang mensahe ng ikatlong anghel ay naipahayag na sa sanlibutan, na nagbababala sa mga tao laban sa pagtanggap ng tatak ng hayop o ng kaniyang larawan sa kanilang mga noo o sa kanilang mga kamay. Ang pagtanggap sa tatak na ito ay nangangahulugang magkaroon ng gayunding kapasyahan gaya ng ginawa ng hayop, at itaguyod ang gayunding mga kaisipan, na tuwirang sumasalungat sa salita ng Diyos.” Review and Herald, Hulyo 13, 1897.

Ang pagkakahubog ng larawan ng halimaw ang pangwakas na pagsubok para sa mga dalaga sa talinghaga, at ang mga matatalino ay taglay ang kaisipan ni Cristo, sapagkat ang kanilang pasya ay sumasang-ayon sa pasya ni Cristo, dahil ipinasakop nila ang kanilang kalooban sa patnubay ng Espiritu Santo. Ang pagkakahubog ng larawan ni Cristo sa mga matatalinong dalaga ay kabaligtaran ng pagkakahubog ng larawan ng halimaw sa mga mangmang na dalaga. Ang mga mangmang na dalaga ay nauwi sa gayunding pasya tulad ng sa halimaw, sapagkat nalito sila sa katanungan sa pagsubok hinggil sa wastong pagkakakilanlan sa Antikristo, na siyang huwad na hari sa hilaga at ulo ng makabagong Roma.

“Ang mga nalilito sa kanilang pag-unawa sa salita, na nabibigong makita ang kahulugan ng antikristo, ay tiyak na ilalagay nila ang kanilang sarili sa panig ng antikristo.” Kress Collection, 105.

Ang mga mangmang na dalaga, sa panahon ng pagsubok na kinakatawan ng pagbuo ng larawan ng hayop, ay nalilito sa kanilang pag-unawa sa Salita. Ang kanilang kalituhan ay nakasalig sa hindi pagkakaunawa sa makahulang Salita ng Diyos; at sa kabiguang makita ang wastong kahulugan ng Makabagong Roma, tumatanggap sila ng makapangyarihang pagkadaya, dumarating sa gayunding pasiya gaya ng hayop, at itinataguyod ang gayunding mga kaisipan ng kapapahan na tahasang sumasalungat sa Salita ng Diyos, at inilalagay ang kanilang sarili sa panig ng Antikristo.

Ipagpapatuloy natin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo sa kategoryang ito.